

[Bundvad.]

noget om, at naar Arbejderne ikke kan klare sig i Sverige, er det den højtærede Ministers Skyld. Jeg vil gerne sige om selve det Problem, der ligger bag den Artikel, at det vil være forkert af os ved at nægte at sætte et offentligt Arbejde i Gang for kortere Tid eventuelt at jage en højt kvalificeret Arbejdskraft til et andet Land. Saa meget ligger der ærligt og redeligt bag dette Problem.

Apropos Avisudklip synes jeg ogsaa, at jeg vil servere et enkelt, for at der kan blive nogen Balance i Tilværelsen. Et af Venstres førende Blade, tror jeg godt jeg kan sige, „Frederiksborg Amts Avis“, skriver i en ledende Artikel, det kalder „En tom Gestus“, at nu har Socialdemokratiet forelagt det Forslag til Beslutning, vi i Dag arbejder med, og saa følger det til:

„Det tilføjes, at nævnte Cirkulære var arbejderfjendsk og udfordrende.“

Det paastaar man altsaa i en Avis, at vi har skrevet i vort Forslag, og da man altsaa har fundet ud af, at det staar der, gaar Bladet videre i sine Betragtninger og kommer til Slut til den Betragtning, at man tværtimod maa sige, at vort Forslag er arbejderfjendsk, og ikke alene det, men ogsaa landsskadeligt. Værsgod, højtærede Minister, som Kvittering for det andet!

Man kan gaa til „Jyllandsposten“ og finde ud af, at det i Anledning af Diskussionen om det paagældende Forslag gaar saa vidt, at det nu ventilerer Tanken om, at man skal tage Arbejdsløshedsunderstøttelsen fra Sæsonarbejderne, hvis man skal tro Ministerens Definition af Arbejdsløshed. I Øjeblikket er der 120 000 Sæsonarbejdere, men de ventes jo efter Ministerens Mening at komme i Arbejde, naar bare Frostene forsvinder. Saa langt gaar det Blad. Jeg ved ikke, om Ministeren mener, at det ikke er tilstrækkeligt til at give den nødvendige Balance.

Jeg gaar derefter over til det Problem, det egentlig drejer sig om. Ministeren talte om Vintervejret og Frostens Indflydelse paa Arbejdet. Ja, jeg har allerede i mine indledende Betragtninger gjort gældende, at Frostarbejdsløsheden lades ude af Betragtning i denne Forbindelse, og at det ikke skal bebrejdes den højtærede Minister, hvis et offentligt Arbejde standses paa Grund af Frostene. Selv om maaske Venstremændene, f. Eks. det ærede Medlem Hr. Sønderup, vil mene, at der ikke er Fornuft i en Socialdemokrat, vil jeg dog hævde, at vi ganske klart kan se, at Frostene maa standse udendørs Arbejde. Det behøver vi ikke at diskutere.

Ministeren taler om de mange Deputationer, der har været. Der blev ikke nævnt Tal paa dem; der blev nævnt Tal paa, hvor mange Andragender der er indgivet, men jeg er tilbøjelig til at tro, at Deputationernes og Andragendernes Antal svarer til hinanden, og maaske er Deputationernes størst. Ministeren slog jovialt ud med Haanden og sagde, at de fik en god Behandling og alt det, og vi har vist dem Interesse. Men kan Ministeren da ikke se, at naar de kommunale Bestyrelser Landet over beslutter sig til en direkte og personlig Henvendelse til Ministeren i det Tal, der er Tale om, er det, fordi det er en Sag, der ligger dem alvorligt paa Sinde, som de mener bør løses, og som de som ansvarlige kommunale Folk mener kan løses inden for Rammerne af det, der er rimeligt. Det er det Deputationerne er Udtryk for.

Saa harcelerede den højtærede Minister over, at der endog var mødt en Deputation paa 17 Mand. Tallet 17 blev fremhævet, et Tal, som ellers ikke er overraskende, synes jeg. Jeg husker endnu større Deputationer. Hvor mange Fiskerbaade kom der i sin Tid? Hvor mange var der i Bondetoget i sin Tid? Vi er slet ikke ukendt med store Deputationer i dette Land.

De Tal paa Andragender, som Ministeren nævnte, 1 158, og de dertil i Forhold staaende Dispensationstal o. s. v. kan jeg ikke overse i Farten, men jeg vil tro, at vi kan tale om det i et eventuelt kommende Udvalg. Dog mærker jeg mig, at der er givet Afslag i 40 pCt. af de Tilfælde, hvor der er ansøgt om Dispensation. I 40 pCt. af Tilfældene! Det er et meget stort Tal, naar man tager i Betragtning, at det er Kommunalbestyrelser, der har ment sig foranlediget til at søge Dispensation, og det er et stort Tal i Betragtning af, at disse Kommunalbestyrelser har ment, at der var Arbejdskraft dertil. Men lad os se nærmere paa det Spørgsmaal.

Ministeren var derefter inde paa nogle, kan jeg sige mere principielle Betragtninger, gaaende ud paa, at de kommunale Opgaver kan løses af Kommunerne selv uden Henvendelse til Staten, hvis de selv betaler. Maa jeg i den Forbindelse gøre opmærksom paa, hvad Tingets Medlemmer vil erindre, at der under Besættelsen er sket Henvendelse til alle offentlige og for saa vidt ogsaa private Foretagender for at faa dem til at planlægge Beredskabsarbejder af forskellig Art, og disse Planer om Beredskabsarbejder blev godkendt af Beskæftigelsescentralen, jeg tror til et Beløb af 485 Mill. Kr., og man opfordrede Kommunerne til med Henblik